Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΤΖΩΝ Φ. ΚΕΝΝΕΝΤΥ

Ἀπολογισμὸς τοῦ ἔτους 1962

«Ἀνάπαυλα δὲν εἶναι εἰρήνη»

ΑΦΗΓΗΜΑ ΓΡΑΦΟΜΕΝΟΝ ΕΙΔΙΚΩΣ ΔΙΑ ΤΗΝ "ΗΜΕΡΑΝ,,

67ον

ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ 14ην Ἰανουαρίου 1963 ὁ πρόεδρος Κένεντυ ἀπηύθυνε πρὸς τὴν κοινὴν συνεδρίασιν τοῦ Κογκρέσσου τὸ κατ' ἔθιμον μήνυμα «ἐπὶ τῆς καταστάσεως τῆς Χώρας». Ἦτο ἕνα κείμενον παλλόμενον ἀπὸ τὸν πόθον τῆς παγκοσμίου εἰρήνης, ἀλλὰ καὶ ἐμπνευσμένον ἀπὸ τὸ πλέον σκληρὸν μαχητικὸν πνεῦμα ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς καλῆς συνεργασίας ὅλων τῶν λαῶν.

Ἐν προοιμίῳ ὁ πρόεδρος εἶπε:

«Κύριε Ἀντιπρόεδρε, Κύριε Πρόεδρε τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων, Μέλη τοῦ 88ου Κογκρέσσου,

»Συγχαίρω ὅλους ὑμᾶς, ὄχι μόνον ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ σας ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐκλεκτοῦ ρόλου τὸν ὁποῖον καλεῖσθε νὰ διαδραματίσετε εἰς τὴν ἱστορίαν. Διότι σεῖς καὶ ἐγὼ ἔχομεν τὸ προνόμιον νὰ παρέχωμεν τὰς ὑπηρεσίας μας πρὸς τὴν Μεγάλην Δημοκρατίαν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς 10ετίας ἡ ὁποία δυναμὲν νὰ ἀποδῇ ἡ πλέον ἀποφασιστικὴ εἰς τὴν μακρὰν ἱστορίαν τῆς χώρας. Αἱ ἀποφάσεις τὰς ὁποίας θὰ λάβωμεν, ἐπ' ἀγαθῷ ἢ ἐπὶ κακῷ, πιθανὸν νὰ διαμορφώσουν τὴν κατάστασιν τῆς χώρας διὰ πολλὰς γενεὰς μὴ ἰδούσας εἰσέτι τὸ φῶς.

»Πρὸ διαστήματος κατὰ τὶ μεγαλυτέρου τῶν ἑκατὸν ἑβδομήκοντα ἀνέλαβον τὰ καθήκοντα τοῦ προέδρου. Ἐπικαλούμενος τὴν συμπαράστασιν τοῦ Κογκρέσσου καὶ τῶν συμπατριωτῶν μου, δὲν ὑπεσχέθη εὐκόλους λύσεις. Ὑπεσχέθην καὶ ἐζήτησα μόνον μόχθον καὶ ἀφοσίωσιν. Τόσον τὸ Κογκρέσσον ὅσον καὶ ὁ λαὸς προσέφερε καὶ τὰ δύο εἰς ἱκανοποιητικὸν βαθμόν. Μὲ τὴν βεβαιότητα δὲ ὅτι, κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας, ἔχει αὐξήσει ὁ σεβασμὸς πρὸς τοὺς ἐθνικοὺς σκοποὺς καὶ τὴν ἰσχύν μας μὲ τὴν διαπίστωσιν τοῦ βάρους καὶ τῆς ἠρεμίας μὲ τὰ ὁποῖα εἰς ἡνωμένος λαὸς ἀντιμετώπισε μίαν ἐπικίνδυνον ὥραν, τέλος δέ, μὲ τὴν ἐξασφάλισιν ὅτι συντελεῖται σταθερὰ βελτίωσις τῶν δυνατοτήτων καὶ τῆς εὐημερίας τῶν συμπολιτῶν μας, μπορῶ σήμερον νὰ ἀπευθυνθῶ πρὸς Ὑμᾶς καὶ νὰ σᾶς πληροφορήσω ὅτι ἡ κατάστασις τῆς ὑγιοῦς αὐτῆς ἀλλὰ πλήρους σφρίγους Ἑνώσεως, ἡ ὁποία ἤδη διάγει τὸ 175ον ἔτος τοῦ ἐθνικοῦ της βίου, εἶναι καλή».

Κατόπιν εἰσῆλθεν εἰς τὴν ἀνασκόπησιν τῆς διεθνοῦς καταστάσεως καὶ εἶπε τὰ ἀκόλουθα:

«Εἰς τὸν κόσμον ὁ ὁποῖος ἀφίσκεται πέραν τῶν συνόρων μας, συντελεῖται σταθερὰ πρόοδος διὰ τὴν δημιουργίαν ἑνὸς κόσμου τάξεως. Ὁ λαὸς τοῦ Βερολίνου παραμένει πάντοτε ἐλεύθερος καὶ ἀσφαλής. Ἔχει ἐπιτυχῆ διευθέτησις, παρὰ τοὺς ὑφισταμένους εἰσέτι κινδύνους, τοῦ προβλήματος τοῦ λάος. Ἡ αἰχμὴ τῆς ἐπιθέσεως ἔχει ἀμβλυνθῆ εἰς Νότιον Βιετνάμ. Ἡ ἀγωνιώδης κατάστασις ἡ ὁποία ἐπεκράτει εἰς τὸ Κοντὰ εὑρίσκεται ἤδη πρὸς τὸ τέλος της. Ἡ θεωρία «περὶ τρόϊκας» ἔχει ἀποθάνει. Καί, ἐνῶ πάντοτε ὁ κίνδυνος συνεχίζεται, ἡ θανάσιμος ἀπειλὴ τῆς Κούβας ἔχει ἐξουδετερωθῆ.

»Εἰς ὅτι ἀφορᾷ τὰς ἐσωτερικὰς ὑποθέσεις τῆς χώρας, ἡ οἰκονομικὴ ὕφεσις ἀποτελεῖ πλέον παρελθόν. Εἰς ἀριθμὸν μεγαλύτερον τοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου περισσότεροι ἄνδρες καὶ γυναῖκες ἐργάζονται σήμερον ἀπὸ ὅσους εἰργάζοντο πρὸ δύο ἐτῶν. Ἡ διάρκεια τῆς μέσης ἑβδομάδος ἐργασίας εἰς τὰ ἐργοστάσια ὑπερέβη καὶ πάλιν τὰς 40 ὥρας.

»Ἐν ὀλίγοις, τόσον εἰς τὴν χώραν μας ὅσον καὶ εἰς τὸ ἔξω τρικόν, πιθανὸν νὰ ὑφίσταται τάσις πρὸς ἀνάπαυσιν. Καὶ τοῦτο, διότι ὁ δρόμος ἦτο μακρύς, τὸ ἔργον βαρύ, ὁ δὲ ρυθμὸς ὑπῆρξε συνεχῶς ταχύς.

»Ἀλλὰ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μᾶς ἱκανοποιῇ τὸ σημεῖον εἰς τὸ ὁποῖον εὑρισκόμεθα διὰ νὰ ἀναπαυθῶμεν. Τὸ σημεῖον αὐτὸ ἀποτελεῖ τὴν κλιτὺν καὶ ὄχι τὴν κορυφὴν τοῦ λόφου. Ἡ ἁπλῆ ἀπουσία τοῦ πολέμου δὲν ἀποτελεῖ εἰρήνην. Ἡ ἁπλὴ ἀπουσία τῆς οἰκονομικῆς ὑφέσεως δὲν ἀποτελεῖ οἰκονομικὴν πρόοδον. Ἔχομεν κάμει τὴν ἀρχήν, ἀλλὰ μόλις ἠρχίσαμεν.

»Ἤδη, ἤγγικεν ἡ ὥρα νὰ ἀξιοποιήσωμεν τὰ ὀφέλη τὰ ὁποῖα ἔχομεν πραγματοποιήσει, νὰ χρησιμοποιήσωμεν τὴν ἀναπνοὴν τῆς ἐθνικῆς μας ἰσχύος διὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ἐθνικοῦ μας σκοποῦ.

»... Ἐκ τῆς ἐξασφαλίσεως μεγαλυτέρας ζωτικότητος καὶ δυνάμεως εἰς τὴν χώραν μας ἐξαρτῶνται αἱ τύχαι μας καὶ τὸ μέλλον τοῦ κόσμου, ἡ ἱκανότης μας νὰ ἐνισχύωμεν καὶ νὰ ἐπαυξάνωμεν τὴν ἀσφάλειαν τῶν ἐλευθέρων ἀνθρώπων καὶ ἐθνῶν, ἡ ἱκανότης μας νὰ τυγχάνωμεν τοῦ σεβασμοῦ των ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἡγεσίαν μας, ἡ ἱκανότης μας νὰ ἐπεκτείνωμεν τὸ ἐμπόριόν μας ἄνευ ἀπειλῆς κατὰ τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν μας καὶ ἡ ἱκανότης μας προσαρμογῆς πρὸς τὰς μεταβαλλομένας ἀπαιτήσεις ἐν τῷ πλαισίῳ τοῦ ψυχροῦ πολέμου συναγωνισμοῦ ὡς καὶ τῶν ἀναφυομένων προβλημάτων. Θὰ κριθῶμεν περισσότερον ἀπὸ ὅσα πράττομεν εἰς τὴν χώραν μας παρὰ ἀπὸ ὅσα διακηρύττομεν εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Οὐδὲν ἐξ ὅσων δυνάμεθα νὰ πράξωμεν, προκειμένου νὰ βοηθήσωμεν τὰς ὑπὸ ἀνάπτυξιν χώρας, θὰ ἰσοδυνάμει μὲ συμπαράστασιν πρὸς αὐτὰς ὅσον μία ἀνθοῦσα ἀμερικανικὴ οἰκονομία, ἤτις νὰ καταναλίσκη τὰς πρώτας των ὕλας. Καὶ οὐδὲν ἐξ ὅσων οἱ ἀντίπαλοί μας θὰ ἠδύναντο νὰ πράξουν διὰ τὴν προαγωγὴν τῶν ἰδίων των φιλοδόξων σκοπῶν θὰ ἀπετέλει τόσον ἀποτελεσματικὴν ἐνθάρρυνσιν δι' αὐτοὺς ὅσον μία χωλαίνουσα ἀμερικανικὴ οἰκονομία. Τὸ συντελούμενον εἰς τὸν ἐσωτερικὸν τῆς χώρας ἐν λόγῳ πολύπλευρον ἔργον δὲν ἀποσπᾷ μέρος τῆς ἐνεργητικότητος τῆς ἀφιερωμένης εἰς τὴν ἀσφάλειάν μας, ἀλλ' ἀποτελεῖ αὐτὸ τοῦτο τὸ θεμέλιον διὰ τὴν ἐπιβίωσιν τῆς ἐλευθερίας καὶ τὴν ἐδραίωσίν της.

»Ἀτενίζοντες τὸν ἔξω κόσμον, θὰ διαπιστώσωμεν ὅτι μόλις πρὸ ὀλίγων ἐτῶν — εἰς τὴν Νοτιοανατολικὴν Ἀσίαν, Ἀφρικήν, Ἀνατολικὴν Εὐρώπην καὶ Λατινικὴν Ἀμερικήν, ἀκόμη δὲ καὶ εἰς τὸ ἐξωγήϊνον Διάστημα — ὁ κομμουνισμὸς ἐπεδίωκε νὰ μεταδώσῃ τὴν εἰκόνα μιᾶς ἐνιαίας, ἐπεκτεινομένης αὐτοκρατορίας, πλήρους ἐμπιστοσύνης, ἀντιμετωπιζούσης μίαν νωθρὰν Ἀμερικὴν καὶ ἕνα Ἐλεύθερον Κόσμον ἐν διαλύσει. Ὀλίγα, ὅμως, ἄτομα θὰ ἐσχημάτιζον σήμερον μίαν τοιαύτην εἰκόνα.

»Κατὰ τοὺς διαρρεύσαντας ὀλίγους μῆνας διεκηρύξαμεν ἐκ νέου τὴν ἀπὸ ἐπιστημονικῆς καὶ στρατιωτικῆς πλευρᾶς ὑπεροχὴν τῆς ἐλευθερίας. Ἐδιπλασιάσαμεν τὰς προσπαθείας μας εἰς τὸ Διάστημα, προκειμένου νὰ ἐξασφαλίσωμεν τὴν πρώτην θέσιν εἰς τὸ μέλλον. Ἀνελάβομεν τὴν διενέργειαν τῶν πλέον μακροπνόων ἀμυντικῶν βελτιώσεων ἐν καιρῷ εἰρήνης, ἐξ ὅσων ἀναγράφονται εἰς τὰ ἱστορικὰ χρονικὰ τῆς χώρας αὐτῆς. Διετηρήσαμεν, τέλος, τὰ σύνορα τῆς Ἐλευθερίας ἀπὸ τοῦ Βιετνὰμ μέχρι τοῦ Δυτικοῦ Βερολίνου.

»Ἐν τούτοις, ἡ αὐταρέσκεια ἢ ἡ αὐτοϊκανοποίησις δυνατὸν νὰ θέσουν εἰς κίνδυνον τὴν ἀσφάλειάν μας ὅσον καὶ τὰ ὅπλα τῆς τυραννίας. Μία στιγμὴ ἀνάπαυλας δὲν ἰσοδυναμεῖ μὲ ὑπόσχεσιν εἰρήνης. Ἐπικίνδυνα προβλήματα παραμένουν, ἀπὸ τῆς Κούβας μέχρι τῆς Θαλάσσης τῆς Νοτίου Κίνας. Αἱ γενόμεναι ἀνὰ τὸν κόσμον προχώσεις δὲν προδιαγράφουν ἔτος διακοπῶν, ἀλλ' ἔτος ὑποχρεώσεων καὶ εὐκαιριῶν».

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

Ο,ΤΙ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ ΤΗΝ ΜΗΤΕΡΑ

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ ΚΑΙ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ!

Πῶς προλαμβάνονται τὰ μικροατυχήματα

ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΕΙΤΕ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΚΙΝΔΥΝΟΥΣ

Ἡ ἀκατανίκητη περιέργεια τῶν παιδιῶν εἶναι ἀπὸ τὰ σίγουρα συμπτώματα τῆς διανοητικῆς τους ἀναπτύξεως. Τὰ μικρὰ θέλουν νὰ γνωρίσουν ὅλα τὰ πράγματα ποὺ τὰ περιβάλλουν. Θέλουν νὰ πιάσουν, ν' ἀγγίξουν, νὰ ψηλαφήσουν τὸ κάθε τι. Τὸ ἐνδιαφέρον τους αὐτό, τόσο χρήσιμο, ἀφοῦ πλουτίζει τὶς γνώσεις τους ἔχει ὅμως καὶ τὴν ἀρνητική του πλευρά, γιατὶ ἄπειρα, καθὼς εἶναι τὰ μικρά, ἐκθέτουν τὸν ἑαυτό τους σὲ κινδύνους.

...«Τὰ ἀτυχήματα τῶν παιδιῶν δὲν εἶναι τυχαῖα, εἶπε τελευταῖα ὁ καθηγητὴς Μακκίντος, διευθυντὴς τοῦ τμήματος προπαγάνδας τοῦ Παγκοσμίου Ὀργανισμοῦ Προλήψεως Ἀτυχημάτων. Τὰ ἀτυχήματα ποὺ σκοτώνουν ἢ βάζουν σὲ κίνδυνο τὴν ὑγεία θὰ μποροῦσαν ν' ἀποφευχθοῦν σὲ μεγάλη κλίμακα καὶ δὲν ὑπάρχει καμμία δικαιολογία γιὰ νὰ διατηρήσουν τὸ δραματικό τους χαρακτῆρα. Εἶναι ἀρκετὰ γνωστὲς οἱ αἰτίες ποὺ δημιουργοῦν ἀτυχήματα, ὥστε κάθε πρόληψη νὰ εἶναι δυνατή.

Μὲ τὴ λέξη «ἀτυχήματα» ἐννοοῦμε κυρίως τὰ ἀπρόοπτα δυσάρεστα, ποὺ μποροῦν νὰ συμβοῦν στὸ σπίτι, στὴ σκάλα, στὸ μπαλκόνι, στὴν ταράτσα, στὸν κῆπο. Πραγματικά, τὸ σπίτι μπορεῖ νὰ γίνῃ ἐπικίνδυνο γιὰ τὰ παιδιά. Οἱ στατιστικὲς δείχνουν πὼς πάνω ἀπὸ τὸ ἕνα τρίτο τῶν ἀτυχημάτων στὸ σπίτι συμβαίνουν σὲ παιδιὰ κάτω τῶν δέκα ἐτῶν.

Σέ ποιοὺς κινδύνους εἶναι περισσότερο ἐκτεθειμένα τὰ παιδιὰ μέσα στὸ σπίτι; Οἱ στατιστικὲς μιλᾶνε καθαρά: Πάνω ἀπ' τὰ μισὰ ἀτυχήματα εἶναι τῆς κατηγορίας: τραυματισμοί: Ἀκολουθοῦν τὰ ἐγκαύματα (τὸ ἕνα τέταρτο τῶν περιπτώσεων), οἱ δηλητηριάσεις (τὸ 5%), ἡ εἰσχώρηση ξένων σωμάτων (τὸ 2%). Πολυάριθμα εἶναι τὰ ἀτυχήματα στὸ δρόμο καὶ οἱ πνιγμοί —ἀλλὰ ἐδῶ ξεφεύγουμε ἀπὸ τὸ σπίτι. Ἡ κυριώτερη αἰτία τῶν ἀτυχημάτων εἶναι ἡ ἀπειρία, ὅταν τὸ παιδὶ ἐκτίθεται στὸν κίνδυνο ἐπειδὴ δὲν ξέρει νὰ τὸν ἀποφύγῃ. Ἔτσι, ἀνοίγει πάνω ἀπ' τὸ γεφάλι του τὴ βρύση μὲ τὸ καυτὸ νερό, πλησιάζει τὴ φωτιά τόσο, ποὺ νὰ κάψῃ τὰ ροῦχα του, παίζει μὲ τὸ ρουμπινὲ τοῦ γκαζιοῦ ἢ μὲ τὴν πρίζα τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος, καταπίνει ἕνα δηλητηριῶδες φάρμακο, κάνει ἰσορροπία στὸ χείλος τῆς μπανιέρας ἢ στὸ πεζοῦλι τῆς ταράτσας.

Κι' ὅμως ὅλοι πιστεύουμε πὼς τὸ σπίτι εἶναι τὸ ἀσφαλέστερο καταφύγιο. Ἕνα ἀπὸ τὰ κυριώτερα μέσα ἀποφυγῆς τῶν ἀτυχημάτων, θὰ ἦταν μιὰ συνεχὴς «προπαγάνδα» τῶν γονέων πρὸς τὰ παιδιά. Νὰ ξέρη, δηλαδή, τὸ παιδὶ τοὺς κινδύνους καὶ πῶς νὰ προφυλαχθῆ. Ὁπωσδήποτε κάθε μητέρα θὰ ἔπρεπε νὰ ξέρη νὰ ἐφαρμόση μία τεχνητὴ ἀναπνοή (πολὺ ἀποτελεσματικὴ καὶ πολὺ ἁπλὴ μὲ τὸ μοντέρνο σύστημα «στόμα μὲ στόμα» ὅπου διοχετεύεται κατ' εὐθεῖαν ἀέρας στοὺς πνεύμονας τοῦ λιποθύμου ἀπὸ ἀσφυξία).

Εἶναι ἄλλωστε ἐγκληματικὸ τὸ νὰ μὴν ἔχη προνοήσει κάθε μητέρα νὰ ἔχη πρόχειρο ἕνα φαρμακεῖο μὲ ἀποστειρωμένη γάζα, ἐπίδεσμο, λευκοπλάστη, βαμβάκι, ὀάμμα ἰωδίου καὶ ἀνάλογο ἀντισηπτικό, βαζελίνη (γιὰ τὰ ἐλαφρὰ ἐγκαύματα) ψαλίδι, πένσα, μπουγιώτα γιὰ πάγο καὶ θερμοφόρα.

Σὲ περίπτωση δηλητηριάσεως καὶ μέχρι νὰ ἔρθη ὁ γιατρὸς πρέπει νὰ δοθοῦν στὸ παιδὶ μερικὰ ποτήρια γάλα ἢ ζεστὸ νερὸ μισὴ κουταλιὰ ἁλάτι.

Γιὰ νὰ σταματήση μιὰ αἱμορραγία, πρέπει νὰ πιεσθῆ μὲ δύναμη τὸ τραῦμα μὲ γάζα ἢ ἄλλο καθαρὸ πανί.

Σὲ περίπτωση ἠλεκτροπληξίας τὸ πρῶτο πρᾶγμα ποὺ πρέπει νὰ γίνη εἶναι ἡ τεχνητὴ ἀναπνοή. Ἂν καὶ τὰ ροῦχα τοῦ παιδιοῦ ἔχουν πάρει φωτιά, πρέπει νὰ σβήσετε τὴ φλόγα, τυλίγοντάς το μὲ μιὰ κουβέρτα κι' ἔπειτα νὰ ἐπιδεθοῦν τὰ ἐγκαύματα μὲ ἀποστειρωμένη γάζα χωρὶς καμμίαν ἀλοιφή.

Αὐτὰ εἶναι μερικὰ παραδείγματα γιὰ πρῶτες βοήθειες στὰ πιὸ συνηθισμένα ἀτυχήματα. Ἀλλ' αὐτὸ ποὺ πρέπει νὰ προσέξη ἡ μητέρα εἶναι νὰ προβλεφθῆ τὸ κακό, περιορίζοντας τοὺς κινδύνους στὸ ἐλάχιστο

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΟΥ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΚΡΑΤΙΚΗΝ ΣΤΟΡΓΗΝ

Τὸ Αἴγιον στρέφει τὰς ἐλπίδας του πρὸς τὸν κ. Ἀνδρέαν Παπανδρέου δι' ἐπίλυσιν τῶν προβλημάτων του

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ ΤΟΥ κ. Γ. Θ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

Ὁ ἐπισκέπτης ποὺ φθάνει στὴν ἱστορικὴ πόλι τοῦ Αἰγίου, μένει κατάπληκτος μπρὸς στὸ μεγαλεῖο καὶ τὴν γραφικότητα ποὺ τοῦ προσφέρουν ἡ πόλις καὶ τὸ τοπίο της.

Ἀπὸ τὰ Ψηλὰ Ἀλώνια τοῦ Αἰγίου φαίνεται πρὸς τὰ κάτω ὁ Κορινθιακός, ποὺ πάνω στὰ γαλανὰ νερά του πλέουν τὰ καράβια πρὸς τὰ λιμάνια τῆς Ἰταλίας, τῆς Γαλλίας καὶ τῶν ἄλλων Εὐρωπαϊκῶν χωρῶν.

Στὴν κάτω πόλι ὁ ἐπισκέπτης θαυμάζει τὸν ἱστορικὸ πλάτανο ποὺ ἡ ἡλικία του ἀρχίζει ἀπὸ τὸν 15ον αἰῶνα, ὅπως ἀναφέρει ὁ Σλήμαν στὸ βιβλίο του «Πελοπόννησος καὶ Τροία». Ὁ Παυσανίας στὰ «Ἀχαϊκά» του ἀναφέρει τὴν πηγή, τὶς σημερινὲς βρύσες τοῦ Μώλου, κοντὰ στὶς ρίζες τοῦ ἱστορικοῦ πλάτανου. Οἱ περιηγητὲς Πουκεβίλ, Μπισσόν, Χομπχάουζ καὶ ἄλλοι ἔγραψαν μὲ θαυμασμὸ γιὰ τὸν ἱστορικὸ πλάτανο τῆς Βοστίτσας ὅπως λεγόταν τὸ Αἴγιον τὸν Μεσαίωνα.

Τὸ Αἴγιο εἶναι ἱστορικὴ πόλις καὶ σ' αὐτὴν συγκεντρώθηκαν οἱ Ἕλληνες ποὶν πᾶνε στὴν Τροία. Σ' αὐτὴν συστήθηκε ἡ Ἀχαϊκὴ Συμπολιτεία ποὺ εἶχε σκοπὸ νὰ ἑνώσει ὅλους τοὺς Ἕλληνες. Στὸ Αἴγιο ἔγιναν οἱ πρῶτες προεπαναστατικὲς συνελεύσεις ἀπὸ 26—30 Ἰανουαρίου 1821, ποὺ προετοίμασαν τὴν ἔκρηξη τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 21.

Σήμερα ἡ ἱστορικὴ πόλις ἔχει πολλὰ σοβαρὰ καὶ φλέγοντα ζητήματα τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἐπιλυθοῦν. Ἀπὸ τὰς προγενεστέρας καταστάσεις τὸ Αἴγιον εἶχεν ἐγκαταλειφθῆ. Ὑπεσχέθησαν νὰ τὸ προσέξουν, ἀλλὰ ματαίως.

Τώρα μὲ τὴν ἱστορικὴ ἀλλαγὴ ποὺ ἐπραγματοποιήθη εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν τοῦ τόπου καὶ τῆς Ἑλλάδος, χάρις στὴν δημοκρατικὴ νίκη τῆς Ἑνώσεως Κέντρου μὲ τὸν ἀνένδοτον ἀγῶνα, τοῦ φωτισμένου ἡγέτου της Γεωργίου Παπανδρέου, τὸ Αἴγιο καὶ ἡ Αἰγιάλεια θὰ δοῦν καλύτερες ἡμέρες. Τὸ ὑπεσχέθη ἄλλωστε ὁ διακεκριμένος καθηγητὴς καὶ ἄξιος υἱὸς τοῦ κ. Γ. Παπανδρέου, ὁ νέος πολιτικὸς τῆς Ἀχαΐας κ. Ἀνδρέας Παπανδρέου.

Τὸν συνωδεύσαμε στὴν τελευταία φάσι τῆς προεκλογικῆς του περιοδείας ἀνὰ τὴν Αἰγιάλεια, εἰς Κρόκοβα, Ἑλίκη, Ριζόμυλο, Ροδιά, Ζαχλωρίτικα, Διακοπτὸ καὶ ἀκούσαμε ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν κ. καθηγητὴ νὰ ἐκθέτει τὸ πρόγραμμά του.

Φωτισμένο ἀληθινά, θαυμάσαμε τὴν βαθυτάτη του γνῶσι γιὰ τὰ προβλήματα ποὺ ἀπασχολοῦν τὸν λαό μας.

Ἡ Αἰγιάλεια σήμερα ἔχει φλέγοντα ζητήματα πρὸς ἐπίλυσιν. Μέχρι σήμερον μὲ τὸν ἤδη ρυθμὸν ἡ ΔΕΗ παρεῖχε ραῦμα σὲ 1—2 τὸ πολὺ κοινότητας ἀνὰ νομόν, λόγω οἰκονομικῆς ἀδυναμίας. Ὁ ἐξηλεκτρισμὸς θὰ ἐπερατοῦτο μὲ ὑπεύθυνα στοιχεῖα, σὲ χρονικὸν διάστημα πλέον τῶν 150 ἐτῶν. Ἤδη πληροφορούμεθα ὅτι τὸ οἰκονομικὸν ἐπιτελεῖον τῆς Ἑνώσεως Κέντρου κατήρτισε πρόγραμμα ἐνισχύσεως τῆς ΔΕΗ, ἡ ὁποία θὰ παρέχει ἐτησίως ρεῦμα σὲ πλέον τῶν 10 κοινοτήτων ἀνὰ νομόν. Ἔτσι μιὰ νέα ζωὴ θὰ ἀρχίση γιὰ τὴν ὑπαιθρο τῆς χώρας, ἡ ὁποία θὰ ἐξηλεκρισθῆ μὲ ταχὺν ρυθμόν.

Πλὴν ὅμως τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ ὅσον τὸ δυνατὸν περισσοτέρων κοινοτήτων τῆς Αἰγιαλείας, Καλαβρύτων κ. ἄ ἐπείγει γιὰ τὸ Αἴγιον νὰ ἀποπερατωθοῦν τὰ ἔργα τοῦ λιμένος, διότι ἀπὸ τὸν λιμένα Αἰγίου ἐξάγονται ἡ σταφίδα καὶ τὰ ἐσπεριδοειδῆ.

Ἀλλὰ καὶ ἑνὸς ξενοδοχείου Τουριστικοῦ ἔχει ἐπείγουσαν ἀνάγκην τὸ Αἴγιον. Τὸ Αἴγιον εἶναι γνωστὸν στὴν Εὐρώπη σήμερον χάρις στὴν μεγάλη κατασκήνωσι Λαμπιρίου, τοῦ Κλὰμπ Μεντιτερανέ. Τὸ Κλὰμπ Μεντιτερανὲ ταυτίζει τὸ Λαμπίρι μὲ τὸ Αἴγιον καὶ στὶς ρεκλάμες του γράφει «ἐπισκεφθῆτε τὸ χωριὸ τοῦ Αἰγίου», δηλαδὴ τὸ Λαμπίρι. Χιλιάδες ξένοι κάθε θέρος ἐπισκέπτονται τὸ Αἴγιον. Ἡ ἀνέγερσις ἑνὸς Τουριστικοῦ ξενοδοχείου ἐπείγει. Εἰς συνέντευξίν της, ποὺ μᾶς ἔδωσε προσφάτως ἡ διευθύντρια τοῦ Κλὰμπ Μεντιτερανὲ Αἰγίου — Λαμπιρίου, Ἑλένη Περρού, δηλώνει ὅτι ἐφέτος ἡ Τουριστικὴ κίνησις εἰς Λαμπίρι θὰ αὐξηθῆ πολύ.

Ἡ διάνοιξις, ἐπὶ πλέον, τῆς ὁδοῦ Αἰγίου — Παρασκευῆς — Λεοντίου — Καλαβρύτων πρέπει νὰ πραγματοποιηθῆ τὸ συντομώτερον. Εἶχε ἀρχίσει πρὸ διετίας, ἀλλὰ ἐσταμάτησεν. Ταχύτερον τὰ προϊόντα τῶν ἀγροτῶν καὶ μὲ ὀλιγωτέρας δαπάνας θὰ μεταφέρωνται εἰς τὴν ἀγορὰν Αἰγίου, ὅταν θὰ διανοιχθῆ ἡ ὡς ἄνω ὁδός.

Πλὴν τῶν ἀνωτέρω φλεγόντων ζητημάτων γιὰ τὸ Αἴγιον καὶ τὴν Αἰγιάλεια προέχει ἡ ἀνέγερσις Δικαστικοῦ Μεγάρου καὶ ἡ ἵδρυσις Πρωτοδικείου. Θὰ ἐξυπηρετήση τοῦτο τὰς ἀνάγκας τοῦ λαοῦ τῆς Αἰγιαλείας καὶ θὰ ἱκανοποιήση ἕνα αἴτημα τῆς ἐπαρχίας διὰ τὸ ὁποῖον ἀγωνίζεται ἐπὶ ἔτη.

Περαιτέρω μείωσις τοῦ ρεύματος εἰς τὰς γεωργικὰς ἀρδεύσεις εἰς τὴν πεδιάδα τῆς Αἰγιαλείας καὶ ἐξίσωσις τούτου πρὸς τὴν τιμὴν τοῦ βιομηχανικοῦ ρεύματος θὰ ἀνεκούφιζε τεράστια τὸν ἀγροτικὸν καὶ γεωργικὸν κόσμον τῆς ἐπαρχίας. Τονίζομεν αὐτὰ ὅλα, διότι ἔχομεν ὑπ' ὄψιν αὐτὸ τὸ ὁποῖον ἐτόνισεν εἰς τὸν λόγον του ὁ καθηγητὴς κ. Ἀνδρέας Παπανδρέου εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἑνώσεως Ἐξαγωγέων Πατρῶν τὴν 19ην Ἰανουαρίου 1964· ὅτι «καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν διάρθρωσιν τῶν ἐπενδύσεων, τὸ ἓν τρίτον τῶν ἐπενδύσεων παγίου κεφαλαίου ἀπερροφήθη εἰς οἰκοδομὰς πολυτελείας καὶ ἡμιπολυτελείας κυρίως εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν, ἐνῶ αἱ συνολικαὶ ἐπενδύσεις εἰς τὴν γεωργίαν καὶ τὴν μεταποίησιν παρέμειναν κάτω τοῦ ἑνὸς τρίτου τοῦ συνόλου».

Αἱ ἐπενδύσεις εἰς τὴν γεωργίαν πρέπει νὰ αὐξηθοῦν. Εἶναι αἴτημα τοῦ λαοῦ τῆς Αἰγιαλείας. Ἐπὶ πλέον ἡ ἵδρυσις μιᾶς βιομηχανικῆς μονάδος εἰς Αἴγιον, ἡ ἀποξήρανσις τῆς Ἀλυκῆς καὶ ἡ ἀξιοποίησις τῆς ἀκτῆς της εἰς τουριστικὸν κέντρον, εἶναι δύο ἀκόμη ζητήματα τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἐπιλυθοῦν καὶ γιὰ τὰ ὁποῖα ἀγωνίζονται οἱ Αἰγιῶτες.

Μέχρι σήμερα «δὲν ὑπῆρξε μέριμνα καὶ δὲν ὑπῆρξε πρόγραμμα. Δὲν ὑπῆρξε μέριμνα διότι ηὐνοήθησαν οἱ φίλοι καὶ τὰ εἰδικά των συμφέροντα. Καὶ δὲν ὑπῆρξεν πρόγραμμα διότι οὐδεμία σχεδὸν προσπάθεια ἔγινε διὰ τὸν ἐκσυγχρονισμὸν τοῦ κράτους». Αὐτὰ τονίζει ὁ καθηγητὴς πρῶτος βουλευτὴς τοῦ νομοῦ μας κ. Α. Παπανδρέου. Καὶ πολὺ σωστά, διότι τὰ ἀνωτέρω ζητήματα τοῦ Αἰγίου καὶ τῆς Αἰγιαλείας ἐπὶ 30ετίαν ἀπασχολοῦν ὡς φλέγοντα αἰτήματα τὸν μοχθοῦντα λαόν της χωρὶς νὰ ἔχουν ἐπιλυθῆ.

ΓΕΩΡ. Θ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

Ὁ ἐπίσημος χορὸς τοῦ «Φυσιολατρικοῦ»

Ἡ ἐφετεινὴ ἐπίσημη χοροεσπερὶς τοῦ Φυσιολατρικοῦ, θὰ εἶναι μιὰ ἐκδήλωσι ποὺ θὰ ἀφίση ἐποχή, καὶ τὶς πιὸ ἄριστες ἐντυπώσεις ἀπὸ ἀπόψεως τελείας ὀργανώσεως.

Τὸ πλούσιο λαχεῖο, τὸ κέφι καὶ ἡ διαλεχτὴ συντροφιά, θὰ δώσουν μιὰ ἰδιαίτερη ὄψι στὴ χαρευτικὴ αὐτὴ βραδυά, μὲ ἐπικεφαλῆς τὴν ἐξαίρετη ὀρχήστρα τοῦ Δημοτικοῦ μας Θεάτρου.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ λάβουν μέρος στὴν χοροεσπερίδα αὐτὴν τοῦ Φυσιολατρικοῦ ποὺ θὰ δοθῆ στὸ Δημοτικὸ Θέατρο τὴν 29ην Φεβρουαρίου, μποροῦν νὰ ζητήσουν τὰς προσκλήσεις των, εἰς τὰ ἐντευκτήριά του ἀπὸ ὥρας 8—9 μ. μ. καθημερινῶς.

Κ.

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΑΓΑΠΗΣ ΚΑΙ ΠΟΝΟΥ

Χρύσα

Η ΩΡΑΙΑ ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

6ον

Ὁ κόσμος σιγὰ-σιγὰ χάνονταν ἀπ' τὰ μάτια της μιὰ ὀδυνηρὴ ζάλη βασάνιζε τὸ μυαλό της καὶ νόμιζε ὅτι μιὰ ἄβυσσος ἄνοιγε ἐμπρός της, ἕτοιμη νὰ τὴν καταπιῇ, νὰ τὴν παρασύρῃ στὰ μαῦρα της τὰ τρομερὰ ἐρέβη.

Ἄπλωσε ἀπεγνωσμένα τὰ χέρια της στὸ κενό, μὲ δεμένη τὴ γλῶσσα χωρὶς νὰ μπορῇ νὰ